

BOTY

Ahoj ministranti, nedávno jsem se s jedním kamarádem bavil o rubrice Rychlá kola a on mě nabádal, abych napsal článek i o jízdám kole. Pamětníci si ale vzpomenou, že minimálně jeden cykločlánek tu už vyšel. Nicméně jsem nedávno absolvoval několikadenní zimní výšlap, a tak mě napadlo, že bych mohl netradičně napsat o „rychlých botkách“ a o zážitcích s nimi.

Abych měl o čem přemýšlet, na cestu jsem se „vyzbrojil“ citátem z Písma, který jsem si kdysi napsal do telefonu: Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného života, k němuž jsi byl povolán... (Tím 6, 12). Čekaly mne dva dny a dvě noci v krásné zimní krajině v Posázaví. Na cestě jsem měl čtyři pevné cíle – tři kostely, kde jsem byl jednotlivé dny na mši svaté, a pak závěrečný cíl cesty – chalupu kamarádů. Zbytek jsem nechával na náhodě.

Cesta v přírodě v noci je poměrně zajímavá. Sice nevidíte nic moc z okolí (ještě když je všude kolem mlha), na druhou stranu je dobré zjistit, že turistické značení je většinou tak precizní, že ani v noci nezabloudíte. Příroda byla do posledního detailu nádherně ojiňena a svit čelovky „bílou tmou“ pohádkově prozařoval.

Ale aby to nebyla taková idylka, obě rána v zamrzlé přírodě byla krušná, to mi věřte.

Nechtělo se mi z jediného teplého místa v širokém okolí – spacáku – ven do zimy. Navíc jsem si jednu noc ustlal jen 20 m od lesní cesty, kde byl po ránu nečekaný dělnický provoz :-). Za tmy se v lese hůře orientujete, tak se podobný „přešlap“ stane velice snadno.

Boty nezklamaly! Na nich hodně záleží. Měl jsem starší vysoké pohorky od La Sportivy, celokožené, bez membrány. Na náš terén trochu předimenzované, ale nohu při klopytnutí vždy podrží. Akorát mne na jedné noze začaly tlačit, takže jsem ke konci putování trochu kulhal. To mám asi za to, že jsem s botkami nikde dlouho nebyl a chuděry byly zahálením celé ztuhlé.

Cestou jsem si vzpomněl na sv. Františka z Assisi a jeho Chvalo zpěv stvoření. Naprosto Františka chápu. Měl jsem to štěstí, že mi během dne svítilo sluníčko, takže příroda hrála mnoha barvami. Zelené lesní plochy a hnědé stráně střídala ledová království. Tu a tam i technický skvost z automobilového světa. A západy slunce stály fakt za to! Doporučuji vám v zimě vyrazit někam do přírody, stačí na jeden den. Je to nevšední zážitek. Žasnu nad tím, jak dokonale a rozmanitě Hospodin vše stvořil. A ta naše česká kotlina se mu obzvláště povedla!

Mé putování přírodou dopadlo dobře – nezmrznu jsem a žádná divoká šelma mě nechtěla ochutnat. K mému překvapení jsem nakonec nachodil téměř 50 km (vím, není

to moc, ale to číslo vypadá docela dobře :-). Děkuji farnímu společenství v Týnci nad Sázavou, kde jsem při mši svaté na teplé faře mohl svou pout' začít, děkuji farnosti ve Štěchovicích (a zdravím ministrantské duo, které jsem tam zrovna potkal – vysokého ministranta a o polovinu nižší ministrantku) a děkuji farnosti na Slapech (a zdravím tamní ministrantky – naše kolegyně). A přeji vám hezké zážitky z vašich výletů na „rychlých botách“.

František Jakubec ml.

Foto: Archiv autora